

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

ATT STÅ EMOT DJÄVULENS METODER

Efesierbrevet 6:11 • Predikan G8B 2023-11-05 (Fågelsbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

I förra predikan började vi titta på det sista avsnittet i Efesierbrevet, det avsnitt som handlar om det andliga kriget. Då tittade vi på den tionde versen och funderade på vad det innebär att vara stark i Herren och i hans väldiga kraft. Nu har vi tre verser kvar innan vi kommer till själva vapenrustningen där vi kommer att se i detalj hur vi strider, både som individer och som församling. Jag hoppas att kunna predika två gånger utifrån dessa tre verser: en predikan om vem det är vi kämpar mot – det blir nästa predikan, utifrån verserna 12 och 13 – och en predikan om det som Paulus säger i den 11:e versen ”djävulens listiga angrepp”.

Som kristna är vi involverade i ett andligt krig. Vi har en mäktig trefaldig motståndare i det som vi kallar köttet, världen och djävulen, där den sistnämnda är en urgammal mördare och lögnare som kommenderar en armé av fallna änglar för att få Guds heliga på fall. Och vad vi lär oss från den 11:e versen är att han använder sig av det som översättningen kallar ”listiga angrepp” mot Guds församling.

Ordagrant uppmanar Paulus oss att stå emot djävulens μεθοδείας; hans metoder, hans strategier. Det innebär att djävulen måste ha en arsenal av intellektuella vapen; av metoder som han tillämpar på oss för att föra oss bort ur Faderns hand.

I 2 Kor 2:11 står det,

2 Korinthierbrevet 2:11 (SFB-98)

11[...] att vi inte skall bli överlistade av Satan. Hans avsikter känner vi till.

Vi känner väl till Satans avsikter och lister och metoder. Eller gör vi det? Vet vi något om hur han opererar för att sluka, splittra och förgöra? Om vi befinner oss i ett krig mot honom vore det väl en stor styrka för oss om vi kände till vår fiendes strategier?

Den här predikan blir lite ovanlig, för jag vill ta vara på tiden att utrusta församlingen så mycket och så konkret jag kan. Det innebär att resten av predikan kommer att ägnas åt frågan: vilka är djävulens metoder och vad kan vi göra för att stå emot dem, som Paulus uppmanar oss att göra?

Två övergripande strategier

Vi ska komma till detaljer alldeles strax, men innan dess måste vi se att djävulen har två övergripande strategier. Han är först och främst en lögnare och hans lögnare kan delas upp i två övergripande kategorier. Frestelser och anklagelser. Bibeln kallar honom ju för både ”frestare” och ”åklagare” – ordet ”Satan” betyder ju åklagare eller anklagare.

Frestelser och anklagelser. Frestelser ger dig en övertro till dig själv och din egen kraft, vilket får dig att gå din egen väg och inte Guds. Anklagelser är djävulens sätt att skapa en undertro till dig själv och den nåd du fått, så att du fördömer dig själv och till och med hatar dig själv.

I frestelsen döljer djävulen Guds helighet för dig, och hur han hatar synden. Han döljer detta och framhäver Guds kärlek istället. ”Det är Guds jobb att förlåta”. Men i anklagelsen döljer han Guds kärlek för dig. Han framhäver Guds helighet och vrede över synden och döljer Guds kärlek.

John Newton, som var en underbar pastor och själavårdare, skrev till en deprimerad ung kristen man som kämpade med anklagelser. Han kände sig otillräcklig och smutsig och ovärdig och kunde inte se hur Gud skulle kunna älska honom. Newton såg igenom denna djävulens metod och skrev följande till honom:

You cannot be too aware of all your inward and inbred sins, but you may be, indeed you are improperly affected by them. You express not only a low opinion of yourself, which is certainly right - but you also express too low an opinion of the person, work and promises of the redeemer, which is certainly wrong.

Du kan inte vara för medveten om alla dina inre och medfödda synder, men du kan faktiskt vara felaktigt påverkad av dem, vilket du är. Du uttrycker inte bara en låg uppfattning om dig själv, vilket förvisso är rätt - men du uttrycker också en alltför låg uppfattning om frälsarens person, verk och löften, vilket är helt fel.

Så, frestelser och anklagelser är lögnar där djävulen leder dig att tänka på vissa sätt och försöker att vinna ditt hjärta, antingen genom en övertro eller en undertro till dig själv. Genom en ensidig bild av Guds helighet och vrede mot synden i förhållande till hans kärlek, genom att överbetona det ena och underbetona det andra.

Men hur fungerar detta i praktiken? Finns det några exempel på hur djävulen opererar genom dessa strategier? Om det gör! Jag har försökt att få med så mycket som möjligt och har därför valt att dela upp det i tre kategorier. Så under resten av predikan ska vi gå igenom olika djävulska metoder för att få dig som är kristen på fall.

I. ATT LOCKA SJÄLEN IN I SYND

Den första av djävulens metoder för att få dig på fall är att söka locka själen in i synd. För när du lever i synd, lever du på hans domäner och han kan fortsätta att föra dig in i förtvivlan och vidare in i evig fördömmelse. Det är framförallt kring dessa tre kategorier som den stora kampen står, varav jag just nämnt den första.

I min uppräknin utgår jag framförallt från Thomas Brooks bok som heter *Precious Remedies Against Satans Devices*. Thomas Brooks var en engelsk puritan som var verksam som pastor i London i mitten av 1600-talet. År 1652 publicerades *Precious Remedies* för första gången. Det finns också en bok av William Spurstowe som gavs ut 1666, det vill säga 14 år senare som heter *The Wiles of Satan*, som påminner om Brooks bok men som är mindre omfattande.

Vid sidan av Bibeln är Brooks bok den som hjälpt mig allra mest i mitt kristna liv. Det finns ett tydligt före och efter att jag läste den boken, både i min egna kristna vandring, men även som pastor och själavårdare, och jag rekommenderar att man läser den regelbundet eftersom

man själv hela tiden förändras. Vid olika läsningar märker man att boken sätter fingret på olika saker.

Brooks beskriver totalt ett fyrtiotal metoder och ger oss sammanlagt 195 motmedel (om jag räknat rätt), sanningar att påminna sig om som avslöjar Satans lögn. Han delar in dessa metoder i under ett antal rubriker och jag har helt enkelt plockat ut 16 stycken som jag vill återge för er. De flesta nämner jag bara kort, men några stannar jag till vid lite längre. När vi nu går igenom dessa; rannsaka dig själv och se om det är något som gäller dig. Man skulle kunna ägna timmar åt att prata om en enda av dessa, men jag kommer att nämna dem relativt snabbt.

Det första och den största kategorin är alltså Satans metoder för att locka själen in i synd. Här vill jag nämna tio stycken.

1. Visa dig syndens njutning och förtjänst (s9)

För det första: han visar dig syndens njutning och förtjänst och han döljer vad som kommer efter. Han visar dig betet och döljer kroken. Han visar den gyllene bägaren och döljer giftet. Han visar njutningen, vinsten och glädjen i att ge efter för synden. Det var genom denna metod han förförde Adam och Eva:

1 Moseboken 3:4-5 (SFB-98)

4Då sade ormen till kvinnan: "Ni skall visst inte dö! 5Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont."

Han arbetar främst genom att betona vinst och njutning. Motgångar må ha slagit tusen. Men de så kallade förtjänsterna har slagit tio tusen. Han lovar dig njutning. Han lovar dig framgång. Han lovar dig genvägar utan att det får några konsekvenser. Och så får han dig fast.

Hur kan vi kämpa mot denna Satans metod? Ja, främst genom påminna oss om det vi redan vet om syndens konsekvenser. Synden för med sig ett gift vars verkan vi inte kan överblicka. Därför kämpar vi genom att fly synden. Att ta den på allvar. Josef höll sig på långt avstånd från synden, han avstod från att leka med Satans gyllene bete och han stod fast. David drog sig nära, han lekte med betet och svalde både bete och krok.

Det finns förstås mycket mer att säga om detta, men vi fortsätter.

2. Måla synden i dygens färger (s15)

För det andra: Djävulen frestar dig genom att måla synden i dygdens färger. Han vet att om vi skulle se synden i sin rätta skepnad skulle vår mage vändas och vi skulle fly den omedelbart. Därför försöker han få oss att bortrationalisera synden och istället framställa den som dygd: "Jag talar inte illa om min broder, jag delar med mig av min vanda. Jag är bara engagerad och kärleksfull!" "Jag är inte girig, jag sukter inte efter ära och berömmelse; jag är driftig och flitig!"

Vi fortsätter.

3. Tona ner syndens allvar (s20)

För det tredje: Djävulen frestar dig genom att tona ner syndens allvar. Han frågar dig: "vad betyder väl en liten synd? Det kan inte skada!"

Vad finns för motmedel mot denna metod? För det första: påminn dig om att vad vi tycks anse vara småsaker är mycket allvarligt inför Gud den Högste. Ett bitt i en frukt, att samla några pinnar på sabbatsdagen, att vidröra arken – allt detta vittnar om ett fundamentalt uppror. Uttrycket kan tyckas obetydligt, men upproret är fundamentalt.

För det andra: påminn dig om att en liten synd öppnar väg till en större. Synden är en inkräktare, en parasit: den smyger sig på och tar stegvis över mer och mer. Satan lockar dig först till orena tankar, sedan till orena blickar, sedan till orena ord och sedan till orena handlingar.

Predikaren säger om dåren:

Predikaren 10:13 (B2000)
13Början av hans tal är dårskap
och slutet renaste vanvett.

Kampen avgörs ofta i det lilla. Paulus säger,

1 Korinthierbrevet 5:6 (SFB-98)
6Ert skryt låter inte bra. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen?

För det tredje: påminn dig om de många heliga som hellre valt att utstå tortyr och död än att begå den minsta synd. Vi ser det till exempel hos Daniel och hans vänner, som hellre valde att kastas in i en brinnande ugn än böja sig under Nebukadnessars staty.

4. Framställa de bästas synder och dölja deras omvändelse (s30)

För det fjärde: Satan frestar dig genom att framställa för dig de bästas människors synder och dölja deras omvändelse. Han visar dig Davids otrohet, Hiskias högmod, Jobs otålighet, Noas berusning, och så vidare, men döljer för dig dessa människors tårar, deras suckar, deras förkrosselse och deras omvändelse.

Han visar dig synderna hos kristna ledare av olika slag, så att du säger: ”han gjorde det också, ingen är perfekt.”

Men titta – och detta är ett av motmedlen mot denna metod – se hur David faller i synd, men blir upprest genom sin omvändelse:

Psaltaren 51:3-5 (SFB-15)
3 Gud, var mig nådig efter din godhet,
utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet.
4 Tvätta mig ren från min skuld,
rena mig från min synd,
5 för jag känner mina överträdelser
och min synd är alltid inför mig.
[...]
Rena mig med isop så att jag blir ren,
tvätta mig så att jag blir vitare än snö
[...]
Rädda mig från blodskuld,
Gud, du min frälsnings Gud,
så ska min tunga jubla över din rättfärdighet
[...]

5. Överbetona Guds nåd (s36)

För det femte: Djävulen frestar dig genom att överbetona Guds nåd. Han säger till dig vad du vet är sant, nämligen att Gud är full av nåd och kärlek, att han gläder sig åt att få ge ut av sin trofasta nåd, att han aldrig tröttnar på att visa sin nåd över dem som fruktar honom, så varför, lägger Satan till, skulle du göra en så stor sak av synden, eftersom nåden ändå övertäcker allt? Det är hans jobb att förlåta!

Påminn dig då om Bibelns ve över den som Gud lämnar åt sig själv i sin synd. Det är den värsta av domar som leder till fördömelse och död. Låt mig läsa ett par djupt tragiska bibelord:

Hosea 4:17 (SFB-15)
17 Efraim är i förbund med avgudar
- låt honom vara!

Psaltaren 81:12-13 (SFB-15)
12 Men mitt folk ville inte höra min röst,
Israel lydde mig inte.
13 Då lät jag dem gå i sina hjärtans hårdhet,
de fick vandra efter sina egna planer.

Vänner, Guds nåd är en underbar verklighet. Låt oss därför fly synden. Se dess allvar och i stället ge våra liv till Guds ära.

6. Övertyga dig om att omvändelse är något enkelt (s43)

För det sjätte: Satan frestar dig genom att övertyga dig om att omvändelse än något enkelt. Han säger "låt oss tänka att du begår denna synd. Det är inte så stor sak, för du kan alltid återvända till Gud och säga 'Gud, var nådig mot mig!' och då kommer Gud att förlåta din synd och rädda din själ.

Men, säger Brooks, genom denna metod håller Satan många miljoner i slaveri under synden.

Det första vi kan göra i kampen mot denna metod är att påminna oss om att omvändelse är ett arbete som ligger bortom vår kraft. Brooks säger att omvändelsen är en blomma som inte växer i naturens trädgård. Du kan inte smälta ditt eget hjärta.

Jeremia 13:23 (B2000)
23 Kan nubiern ändra sin hudfärg
eller leoparden sina fläckar?
Då skulle också ni kunna göra det goda,
ni som vant er vid att göra det onda.

Vi är inte födda med omvändelsens gåva naturligt i våra hjärtan.

2 Timotheosbrevet 2:25-26 (SFB-15)
25 Han [dvs Herrens tjänare] ska i ödmjukhet tillrättavisa sina motståndare. Kanske låter Gud dem omvända sig, så att de kommer till insikt om sanningen 26 och nyktrar till ur djävulens snara, där de hålls fångna så att de gör hans vilja.

En annan sak vi kan göra är att påminna oss om att omvändelsen är en livsstil. Varje dag behöver vi leva i omvändelse, i Guds kraft. Vi kan aldrig försaka att kämpa mot synden, att bekänna vår synd, att ta emot Guds försoning och leva rent och heligt.

En tredje sak att påminna sig om är att han som lockar dig att tro att omvändelsen är en liten sak och att du när som helst kan återvända och be om Guds förbarmande kommer inom kort att framställa omvändelsen som ett berg omöjligt att bestiga och på det sättet driva dig in i förtvivlan där han sedan slutgiltigt kan bryta din nacke.

7. Göra dig djärv i ditt umgänge med synd (s56)

För det sjunde: Satan frestar dig genom att göra dig säker på dig själv och därigenom göra dig djärv i ditt umgänge med synden.

Han säger: du kan gå in genom skökans dörr, men du behöver inte lägga dig i skökans säng. Du kan skåda Isebels skönhet och du kan leka med Delila, men du behöver inte ta del av deras ondska. Du kan titta och kanske till och med fingra lite på Akans guldtacka, men du behöver inte därför stjäla den.

Det första vi kan göra för att motarbeta denna lögn är att fundera på ordet i 1 Thess 5:22

1 Thessalonikerbrevet 5:22 (SFB-15)
22[...] håll er borta från allt slags ont.

Vänner, detta är Guds ord. Det har Guds egen auktoritet och det visar den smala vägen, det liv för vilket du är skapad.

Kejsar Augustus hustru Livia gav honom ett gott råd när hon sade: ”det anstår dig, inte bara att inte göra fel, utan att det inte ens verkar som att du gör det.”

Ordspråksboken 4:14-15 (SFB-15)
14 Gå inte in på de gudlösas stig,
vandra inte på de ondas väg.
15 Undvik den, gå inte in på den,
vik av från den och gå förbi.

När jag var en tonåring ville jag gärna söka omvärldens bekräftelse och vinna någon sorts förtroende genom att dela deras livsstil och visa att jag egentligen är som dem. Det är ett allvarligt misstag som är helt främmande för Guds ord.

Tänk istället på Lot, som kan leva i kyskhet i Sodom. På Timotheos, som kan leva i måttlighet bland de luxuösa efesierna, på Job som kan leva fromt och rättsinnigt i landet Us och undvika allt ont, på Nehemja som kan leva ivrigt för Herren i Persien, på Daniel som kan leva heligt i Babylon, på Abraham som kunde vara rättfärdig i Kaldeen. Vi är inte kallade att vara lika vår omvärld – vi är kallade att vara ett heligt folk.

8. Framställa allt lidande som ett heligt liv innebär (s74)

För det åttonde frestar Satan dig genom att framställa allt lidande ett heligt liv innebär. Han säger ”ser du inte hur plågade de är, de som vill leva helt för Herren? Det vore galenskap att leva på det där sättet. Du kan vara mer moderat, mer försiktig och på det sättet inte fara så illa som de där enkelspåriga galningarna.”

Här ska vi stanna några minuter extra, därför att det är en så oerhört viktig fråga. Vad gör vi med lidandet, i synnerhet det extra lidande det innebär att vara en kristen? Vad säger Bibeln om det?

För det första: betänk att lidandet renar dig, det är en bitterljuv tuktan som gör dig ödmjuk och kristuslik. Det är som Guds smältugn, där han renar sitt folk från slagget.

Psaltaren 119:67 (SFB-15)
67 Innan jag fick lida gick jag vilse,
men nu tar jag vara på ditt ord.

Hosea 6:1-3 (SFB-15)
1"Kom, låt oss vända om till Herren!
För han har rivit oss, han ska också hela oss.
Han har slagit oss, han ska också förbinda oss.
2 Efter två dagar gör han oss levande igen,
på tredje dagen låter han oss uppstå,
så att vi får leva inför hans ansikte.
3 Låt oss lära känna Herren,
låt oss sträva efter att lära känna honom.
Han ska träda fram lika visst som gryningen
och komma till oss som ett regn,
som ett vårregn som vattnar jorden."

Det andra motmedlet mot denna Satans lögn är att påminna sig om lidandet är kort och tillfälligt.

Psaltaren 30:6 (SFB-15)
6 Hans vrede varar ett ögonblick,
hans nåd hela livet.
På kvällen gästar gråt,
på morgonen kommer jubel.

Denna storm ska övergå i ett evigt lugn. Denna korta natt ska övergå i en strålande morgon som aldrig ska ta slut.

Det tredje botemedlet mot denna Satans metod är att betänka att det lidande som drabbar dig är sprunget ur Guds kärlek. Han säger,

Uppenbarelseboken 3:19 (SFB-15)
19 Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. [...]

Augustinus frågar: om han var älskad, hur kom det sig att han blev sjuk? Och han svarar: så säger onda människor, för de vet inte att våra lidanden är emblem som betygar vårt barnskap. Gud hade en son utan synd, men ingen utan sorg.

9. Göra dig flitig att jämföra dig med andra som är sämre (s86)

För det nionde frestar Satan dig genom att göra dig flitig att jämföra dig med andra, särskilt de som du uppfattar som sämre än du. Han stärker din självrtäddighet genom att säga som farisén "Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor: roffare, brottslingar, äktenskapsbrytare eller som den där tullindrivaren." Så säger Satan: vad spelar det för roll om du sysslar med sådana här småsaker? Det finns ju andra som är mycket värre!

Eller han kan locka dig att jämföra en del i ditt liv med en annan. Du tänker "titta vad duktig jag är på det här området. Då kan det inte vara så farligt om jag sysslar lite med det här på sidan om."

Extremformen av detta är maffians torpeder: "jag tar hand om min mor, så då gör det inget att jag dödar folk." Detta är för övrigt den mekanism vi ser i den romerska kyrkans vidskepelser då man instrumentellt förmedlar nåd genom sakramenten. Man låter ondskan löpa fritt så länge man tar del av sakramenten. "Jag är kristen, jag 'deltar [ju] i den heliga mässan och i tillbedjan av det Allraheligaste Sakramentet.'" (Anders Arborelius egen

formulering i brev till alla troende 2014-01-31) Titta vad god jag är här. Då gör det inget om jag följer Satans snara i denna frestelse.

10. Fördunkla ditt omdöme och locka dig in i sammanhang av dålig teologi (s90)

För det tionde frestar Satan dig genom att locka dig in i sammanhang som präglas av villoläror och dålig teologi. Sammanhang där evangeliet fördunklas och man förlorar den klara bilden av frälsaren som ger sitt liv för fattiga syndare, av nåd allena.

Det finns alltid lärare som kittlar våra öron. Lärare som är kraftfulla retoriker som säger det där som alla borde höra. Lärare som kan säga vad som är fel med vårt samhälle. Lärare som kan hjälpa dig att må bättre. Lärare som kan få dig att skratta åt hur enfaldig och vilsen den kristna kyrkan är. Men vad som alltid sker är att all denna samhällsanalys eller terapeutiska tal eller nya spännande teologiska läror som ingen tänkt på förr – mitt i allt detta trängs evangeliet undan och budskapet blir något annat. Kära vänner, låt inte bedra er – det är djävulens metod att föra er in i synd.

II. ATT HINDRA DIG FRÅN HELIGA PLIKTER

Den *andra* kategorin som Brooks sätter upp för Satans frestelser är att han frestar genom att *hindra dig från att utföra dina heliga plikter*, såsom bön, bibelläsning, gudstjänstfirande och gemenskap med de heliga. Ur denna kategori vill jag nämna tre metoder:

1. Framställa världen i vacker skrud (s103)

För det första frestar Satan dig att negligera dina heliga plikter genom att framställa världen i vacker skrud och på så sätt vinna din överdrivna kärlek.

Thomas Brooks säger att detta är den metod djävulen använder för att tillfoga mer skada än alla andra metoder. Därför kommer vi att stanna till lite extra också vid denna metod.

Att tillfoga dig en överdriven kärlek till världen är alltså Satans största framgång, om man ska tro Brooks. Den upptar vårt hjärta och vår själ, den hindrar oss från att leva tillsammans med de heliga och enligt Guds vilja. Det får oss att tänka lågt om heliga vanor för att sedan försumma dem för att sedan vända vår rygg åt dem helt och hållet. Jesus säger att en del av sådden föll bland tistlar, men tistlarna sköt upp och kvävde det. Och han förklarar sin liknelse med att säga att det som såddes bland tistlar är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och bedräglig rikedom kväver ordet så att det blir utan frukt. Jag vet inte hur många gånger jag sett unga, brinnande kristna som gifter sig med någon som kallar sig kristen men som inte alls delar den andres iver. Och så kommer också den förste att långsamt följa med i den andres upptagenhet av världen för att så småningom bara stå kvar som ett namn i en församlings medlemsmatrikel.

Hur kan vi kämpa mot detta? För det första, påminn dig om att det är tomhet.

Predikaren 1:2 (B2000)
2 Tomhet, idel tomhet,
säger Predikaren,
tomhet, idel tomhet,
allt är tomhet.

Hör du, vilken oerhörd betoning det ligger i denna vers?

För det andra, påminn dig om att denna världens härlighet och rikedomar är rök och damm som snabbt försvinner.

Job 20:8 (SFB-98)
[den gudlöses glädje
varar ett ögonblick...]
8 Likt en dröm flyger han bort
och ingen finner honom,
han jagas i väg som en syn om natten.

För det tredje: påminn dig om att denna världens härlighet och rikedom korrumpierar. Den får oss att släppa blicken på frälsaren och att vända oss till oss själva.

Psaltaren 30:7 (SFB-98)
7Jag sade när det gick mig väl:
"Jag skall aldrig vackla."

Mose säger

5 Moseboken 32:15 (SFB-98)
15 Då blev Jeshurun fet och slog bakut.
Du blev fet och tjock och stinn.
Han övergav Gud, sin skapare,
och föraktade sin frälsnings klippa.

Brooks säger

Sicilien är så fullt av väldoftande blommor att inga hundar kan jaga där.
Och vad gör inte världens alla väldoftande ingredienser annat än att få
oss att förlora den himmelska vittringen!

2. Visa hur svårt och jobbigt det är (s123)

För det andra frestar Satan dig att negligera dina heliga plikter genom att framställa för dig hur svårt och jobbigt det är. Alla kristna vet hur viktigt det är att be. Men det kan vara så svårt. Det är så komplicerat att dela församlingsgemenskapen och gå på gudstjänst när man har små barn, man får ändå inte ut något av det. Det passar inte mitt liv just nu att leva i efterföljelse av Kristus. Först ska jag ha semester, sen är det så mycket på jobbet. Dessutom är jag sjuk och det är nästan omöjligt för mig att gå upp på söndag förmiddag.

Men du kan motarbeta denna Satans metod genom att påminna dig hur viktigt det är med de heliga plikterna. Det är här du får en förnyad vision av evangeliet, om frälsningen av nåd; det är här du finner själslig läkedom och vila; det är här ditt hopp och vissheten om det kommande fredsriket stärks – det är här, kort och gott, som det andliga livet frodas och stärks. Påminn dig också om att allt detta skapas i gemenskapen. Jag har fortfarande inte mött en enda kristen som växer i sin tro som inte är med i en evangelieförkunnande församling.

Dessutom: du uppehåller inte dina heliga plikter bara för att få ut dessa saker för din egen skull, du gör det lika mycket för att välsigna gemenskapen med dessa saker. Dina andliga gåvor formas i gemenskapen, de utövas i gemenskapen och de ges för att bygga upp gemenskapen till Guds ära. Varken mer eller mindre.

Att avstå från att vara en levande del i en lokal kristen församling är inget annat än en sorts praktisk ateism där du med ditt handlande säger att din andliga hälsa inte spelar någon roll, när det i själva verket är det viktigaste du har.

3. Skapa splittring bland de heliga (s231)

För det tredje: Satan frestar oss genom att göra oss kalla mot varandra för att sedan göra oss bittra och avundsjuka, rent av fientliga för att skapa splittring i Kristi kropp. Hur många tusen har han inte vunnit genom att så in splittring och misstänksamhet och därigenom korrumpiera lokala församlingar?

Påminn dig om dessa ord:

Johannesevangeliet 15:12 (SFB-15)

12 Detta är mitt bud: att ni ska älska varandra så som jag har älskat er.

Johannesevangeliet 15:17 (SFB-15)

17 Och detta befäller jag er: att ni ska älska varandra.

Romarbrevet 13:8 (SFB-15)

8 Var inte skyldiga någon något, utom i detta att älska varandra. Den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen.

Hebreérbrevet 13:1 (SFB-98)

1 Bröder, bli kvar i broderskärleken.

1 Johannesbrevet 4:7 (SFB-15)

7 Mina älskade, låt oss älska varandra, för kärleken kommer från Gud. Var och en som älskar är född av Gud och känner Gud.

1 Petrusbrevet 1:22 (SFB-15)

22 Ni har renat era själar genom att lyda sanningen i uppriktigt syskonkärlek. Älska då varandra uthålligt, av rent hjärta.

1 Petrusbrevet 3:8 (SFB-15)

8 Till sist ska ni alla visa enighet, medkänsla, syskonkärlek, barmhärtighet och ödmjukhet.

III. ATT ANKLAGA TILL SORG OCH TVIVEL

Den tredje kategorin metoder som Brooks räknar upp är där Satan sysslar mer med rena *anklagelser* för att *föra de heliga in i sorg och, framför allt, tvivel*.

Jag har bara tid att nämna tre exempel.

1. Se på din synd mer än din frälsare (s158)

För det första anklagar Satan dig genom att få dig att se mer på din synd än på din frälsare. Han fixerar din blick och håller dig fast i sorgen över att synden ständigt återkommer i ditt liv. Tidigare frestade han dig att tro att synden var så liten och obetydlig. Nu när du är där anklagar han dig och söker övertyga dig att du aldrig kan komma ur den.

Påminn dig då, för det första, att även om Kristus ännu inte befriat dig från syndens närvaro har han befriat dig från syndens fördömande kraft. Nåden och synden föddes inte samtidigt, och inte heller ska de dö samtidigt, men i varje troende i denna värld måste de leva samtidigt. De får liksom dela rum i ett sorts oheligt samboskap. Men, och det är ett viktigt men,

Romarbrevet 8:1 (SFB-15)

1 Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus.

Håll blicken fäst på Jesus, och låt inte Satan dra dig in i vemod över att synden ständigt återkommer i ditt liv.

2. Att påstå att din tro inte är sann (s173)

För det andra anklagar Satan dig genom att säga att ”det där du kallar tro bara är något som finns i din fantasi. Det där du kallar missionsiver är bara mänsklig hetta och fabricerad passion.” Din tro är inte sann, det är bara något som du har dikterat ihop.

Här ger Brooks ett mästerligt svar, där han visar hur Jesu nåd är verksam i den troendes liv. Men det är för omfattande för att jag ska kunna återge det i en uppräkningslista på det här sättet. Men jag läser de sista styckena i hans långa resonemang.

True grace will enable a soul to sit down satisfied and contented with the naked enjoyments of Christ. The enjoyment of Christ without honor will satisfy the soul; the enjoyment of Christ without riches, the enjoyment of Christ without pleasures, and without the smiles of creatures, will content and satisfy the soul. [...]

So says a gracious soul, though honor is not, and riches are not, and health is not, and friends are not—it is enough that Christ is, that he reigns, conquers, and triumphs. Christ is the pot of manna, the cruse of oil, a bottomless ocean of all comfort, contentment, and satisfaction. He who has him lacks nothing: he who lacks him enjoys nothing. [...] But a man who has but temporary grace—who has but restraining grace, cannot sit down satisfied and contented, under the lack of outward comforts. [...]

As Absalom said, 'What is all this to me so long as I cannot see the king's face?' (2 Sam. 14:32). So says the saved soul: Why do you tell me of this and that outward comfort, when I cannot see the face of him whom my soul loves? Why, honor is not my Christ; riches are not my Christ; the favor of the creature is not my Christ! Let me have Jesus—and let the men of this world take the world, and divide it among themselves! I prize my Christ above all, I would enjoy my Christ above all other things in the world. His presence will make up the absence of all other comforts. His absence will darken and embitter all my comforts—so that my comforts will neither taste like comforts, nor look like comforts, nor warm like comforts—when he who should comfort my soul stands afar off (Lam. 1:16).

Christ is all and in all to souls truly gracious (Col. 3:11). We have all things in Christ. Christ is all things to a Christian. If we are sick, Jesus is a physician. If we thirst, Jesus is a fountain. If our sins trouble us, Jesus is our righteousness. If we stand in need of help, Jesus is mighty to save. If we fear death, Jesus is life. If we are in darkness, Jesus is light. If we are weak, Jesus is strength. If we are in poverty, Jesus is plenty. If we desire heaven, Jesus is the way. The soul cannot say, 'this I would have, and that I would have.' But having Jesus, he has all he needs—eminently, perfectly, eternally.

///min översättning

Sann nåd gör att du kan sitta ner tillfreds och belåten med blott njutningen av Kristus. Njutningen av Kristus utan värslig ära kommer att tillfredsställa din själ; njutningen av Kristus utan rikedom, njutningen av Kristus utan världsliga njutningar och utan människors leenden kommer att tillfredsställa din själ.

Den person som förvandlats av nåden säger, att även om det inte finns någon världslig ära, inga rikedomar, ingen hälsa, inga vänner – är det ändå tillräckligt att Kristus finns; att han regerar, segrar och triumferar. Kristus är skålen med manna, kruset med olja, en bottenlös ocean av tröst och tillfredsställelse. Den som har honom saknar inget: den som saknar honom har inget.

Men en person som saknar nåden kan inte sitta ner tillfreds och belåten utan yttre bekvämligheter.

Som Absalom sade, "vad spelar det för roll, så länge jag inte får komma inför kungens ansikte?" (2 Sam 14:32) Så säger den frälsta personen: varför talar du om den ena eller andra yttre bekvämligheten, när jag inte får se ansiktet på den min själ älskar? Varför? Världslig ära är inte min Kristus, rikedomar är inte min Kristus, människors gillande är inte min Kristus. Låt mig få Jesus, och låt denna världens människor ta världen och dela upp den mellan sig. Jag skattar min Kristus högre än allt, jag njuter av min Kristus över allt i denna värld. Hans närvaro överträffar frånvaron av alla andra bekvämligheter. Hans frånvaro förbittrar alla mina andra bekvämligheter.

Kristus är allt och i alla för de som förvandlats av nåden. Vi har allt i Kristus. För den kristne är Kristus allt. Om vi är sjuka är Jesus vår läkare. Om vi törstar är Jesus vår källa. Om våra synder plågar oss är Jesus vår rättfärdighet. Om vi är i behov av hjälp är han mäktig att frälsa. Om vi fruktar döden är Jesus liv. Om vi är i mörker är Jesus ljus. Om vi är svaga är Jesus styrka. Om vi är fattiga är Jesus rikedom. Om vi längtar efter himlen är Jesus vägen. När vi har Jesus är alla våra behov uppfyllda, i högsta grad, fullständigt och evigt.

Så vackert talar en person som förvandlats av Guds nåd. Så säger vi inte med vårt mänskliga oomskurna hjärta, utan ett hjärta som verkligen berörts av Herren. Det är inte fantasi; det är det största av alla under.

3. Att påminna om dina många återfall (s194)

För det tredje: djävulen anklagar dig genom att peka på dina många återfall till en och samma synd. Han säger att så där betar sig inte en kristen, nej, sådär betar sig inte ens en människa. Du ska inte smicka dig själv och tro att Gud skulle ta emot en sådan som dig som inte kan övervinna en enda liten synd i ditt liv.

Kämpa emot denna anklagelse genom att påminna dig om Guds ord genom profeten Hosea,

Hosea 14:5 (SFB-98)

⁵Jag vill hela dem från deras avfall,
jag vill älska dem av fri vilja,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.

Påminn dig också om att Gud har inte lovat någonstans i sitt Ord att vi aldrig någonsin ska återfalla i samma synd även efter att vi blivit födda på nytt. Dessutom ser vi stora giganter i tron som återföll i samma synd: Abraham som inte vågade lita på Guds omsorg, David som i sin vrede mot Nabal var på väg att döda oskyldiga och sedan mordet på Uria.

Att återkommande falla i samma synd är något vi ska ta på största allvar, men även om det är allvarligt betyder det inte att vi fallit utanför Guds nåd eller att vi aldrig kommer att få kraft att övervinna den. Ta situationen på allvar, men låt inte djävulen föra dig in i förtvivlan.

IV. HUR VI KÄMPAR

Nu går vi in på det fjärde och avslutande punkten. Vi har tittat på tre kategorier av Satans metoder. I den fjärde punkten ska vi tala om hur vi kämpar.

Två saker vi måste göra för att kämpa framgångsrikt. För det första: se vilken metod djävulen använder mot dig just nu.

1. Se vilken metod han tillämpar på dig

När man läser *Precious Remedies* kommer man att känna igen sig så väl i en eller två eller tre, eller kanske ännu fler. Men när man känt igen dem, när man blivit medveten om dem är det så mycket lättare att kämpa mot dem. Problemet är bara att då rör han sig vidare. Så nästa gång man läser boken hittar man tre andra.

Så för det första: vet vilka metoder han använder på dig just nu.

Men vi kan inte sluta här. Då är det som att jag har lämnat dig med en känsla av att allt hänger på att du har läst den här boken, och ska försöka använda den för att navigera genom denna mängd av metoder Satan kan använda mot dig. Denna bok är inte helig text, och den är förstås på intet sätt uttömmande i sin kartläggning. Nej, vi måste avsluta med en teologisk princip, själva grunden som gör dig till en segrare oavsett om du har läst Thomas Brooks eller inte.

2. Lev i evangeliet

Vi skulle kunna gå igenom den andliga vapenrustningen som Paulus räknar upp, men vi behöver inte ens gå så långt. Vi behöver bara lyfta blicken och se det stora perspektivet: evangeliet är vår rustning.

Du minns Satans två övergripande strategier: frestelse och anklagelse. Antingen en överdriven syn på Guds helighet och döljer Guds kärlek så att du dömer dig själv, eller en överdriven syn på Guds kärlek och döljer Guds helighet så att du tänker att det inte spelar någon roll, vilket leder till katastrof. Han gör dig till någon som antingen blir krossad under en känsla av synd eller också till någon som inte har någon känsla av synd överhuvudtaget.

Om du tror att du är frälst genom att leva ett gott liv, om du tror på vad alla andra religioner säger att det handlar om att följa ett antal regler, en viss frälsningsväg och sträva hela livet för att hålla dessa och uppnå frälsningen – om du tror detta kommer du antingen att känna dig som en misslyckad syndare eller som en självrättfärdig farisé som är älskad och accepterad på grund av dina meriter.

Men om du tror på evangeliet: att du är en syndare utan förmåga att frälsa dig själv, men Jesus dog för dig, att han dog i ditt ställe på korset, att han bar syndens straff så att när du tror på honom och är i honom så läggs all din synd på honom och all hans rättfärdighet tillräknas dig – då innebär det att du, liksom varje kristen, lever viss om dessa två saker samtidigt: å ena sidan att jag är en syndare; i mig själv är jag förlorad och min synd var så fruktansvärd att inget mindre än Guds sons eget livsblod kunde rädda mig. Min synd var så svår att Gud var tvungen att göra det. Å andra sidan är jag fullkomligt älskad. Jag är lika älskad nu som jag kommer att vara om tio miljarder år. När han ser mig ser han Jesu Kristi rättfärdighet, han ser mig framställd utan fläck eller skrynkla.

Evangeliet krossar frestelser fullständigt. Om du förstår evangeliet så biter inte frestelsen på dig. Frestelsen döljer Guds helighet och betonar Guds kärlek så att vi går under i tron att synden inte spelar någon roll. Men när vi förstår evangeliet minns vi att Jesus krossades under Guds vrede, att han utstod den yttersta ensamheten, han blev gjord till förbannelse på grund

av vår synd. Hur skulle jag kunna tro att synden inte spelar någon roll? Hur skulle jag kunna ha något med detta att göra? Gå bort från mig, Satan, med dina frestelser!

Men evangeliet krossar också anklagelserna fullständigt. Anklagelsen döljer Guds kärlek och överbetonar Guds helighet så att vi går under i vissheten om att vi är syndare. I evangeliet framstår Guds helighet i underbar klarhet. Han hatar synden. Synden kan inte samexistera med honom. En enda synd drev Adam och Eva ur lustgården, bort från Guds närhet. Men på korset manifesteras Guds kärlek till det yttersta: där lyftes inte bara din synd av dig och lades på honom, i detta saliga byte tillräknades hans rättfärdighet dig och du är ren. Du är fri. Han som påbörjat sitt goda verk i det ska fullkomna det och du kommer att framställas i fullkomlig renhet inför honom. Han älskar dig som han älskar sin egen son. Gå bort Satan, med dina anklagelser!

Evangeliet tillintetgör Satans strategier fullständigt. Vårt allra viktigaste och mest grundläggande sätt att kämpa mot honom och bemöta hans lögnaktiga metoder är att hålla oss nära evangeliet, att vara ett folk som är fullständigt präglad av korset.

AVSLUTNING

Så, kära vänner. Låt oss leva i evangeliet. Här finns nyckeln till den seger som vi har i Kristus. I detta kan vi vara starka i Herren och i hans väldiga kraft.